

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Za oglašavanje plaća se 10 helera po redu, za više puta po pogodbi.

Oglasi šljive se na g. Rađe pl. Marochino u Opatiji.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Br. 3.

Volosko-Opatija u četvrtak 17. siječnja 1901.

God. II.

Mojim izbornikom i svim Hrvatima i Slovencima Istre.

Dne 9. t. mj. izabrali ste me evo već treći put svojim zastupnikom na carevinskom vieću, te me tim u političkom obziru počastili najvećom čašću kojom raspolazete, u me postavili najveće povjerenje, meni namjenili pretežku zadaću.

Poslije izbora vidio sam Vas mnoge, i opazio na Vaših licih, i razabrao iz Vaših suza, i čuo iz Vaših ustiju, a od drugih čitao u brzojvjkah i pismih, kako se radujete tomu izboru, ali ujedno kako ste zabrinuti, da žalostni, što je u petoj kuriji podlegao vjerni i nerazdruživi mi dosadnji drug u carevinskom vieću, i što je već ovaj hip stalno podlegao u zadnom izborničtvu scoških obdina treći kandidat naše stranke, poznati borci za prava našega naroda — što daklem za sada idem iz Istre sam i jedin u ime našega naroda u Beč.

Ja Vam najiskrenije zahvaljujem na časti kojom ste me počastili, na povjerenju koje ste u me postavili, i obećajem svečano i evo javno, da ću tešku zadaću koju ste mi zadali, vršiti svimi svojim silami odlučno i postojano, i zagovarati prava Vaša, svih onih koji su Vas izabrali, pa i svih onih naših mnogobrojnih izbornika i birača, iz V. i zapadne IV. kurije, koji su dali svoje glasove za naše muževe, za naše kandidate, — te prava cieloga našega hrvatskoga i slovenskoga naroda u Istri.

Žao je i meni, što nisu izabrana moja dva druga, a Vas svih i cieloga našega naroda miljenika, al za to ne treba zdvajati.

Širom ciele Istre i u njezinih zapadnih kotarih, pokazao je naš narod

prilikom ovih izbora, da je budan, da živi, i da hoće da živi život dostojan sebe i cjelokupnoga hrvatskog i slovenskog naroda.

Njegovi protivnici, njegovi neprijatelji, krvni neprijatelji, koji bi ga htjeli izbrisati sa ove naše, krvju i potom natopljene zemlje, slave brojnu pobjedu; al ako se pomisli, kojimi sredstvi, kojimi načini, kojimi osobami, je izvojevana ta njihova „pobjeda“, onda je to za nje više poraz nego li dobitak.

Spominjuć protivnike i krvne neprijatelje našega naroda, nemislim na one njeke, Vam svim više manje poznate, koji su za novac, za plaću, za kojekakve nagrade i odštete, radili najodurnijimi načini proti našem narodu i proti kandidatima naše stranke, ter neuke ili zlobne varali, zavađjali i kupovali Judinim novcem; jer oni bi za novac, kako su danas radili za Talijane, radili sutra za Kineze, za Afrikanca, za svakoga koj bi jih bolje platilo.

Naša Istra je na razmeđu izmed dva velika svieta, izmed latinskog i slavenskog, a za njom čezne tretji, germanski svijet.

Naši neprijatelji su u Poreču, gdje je stanovito središte onih u pokrajini, koji nam taje i krate svako pravo na obstanak, koji neprestano tvrde da je Istra talijanska pokrajina, i prema tomu svojem radu ne žacaju se najodurnijih sredstava, koji i novcem našega naroda da šire najveću pokvarenost među našim narodom, plaćajuć izdajice i izdajstvo naroda.

Naši neprijatelji su u Trstu, gdje puste da oni u Poreču i drugud po Istri rade onako kako rade, gdje su njim dapače na ruku, odkud im pomažu u njihovom odvratnom i odurnom postupku — bilo neznajuć, jer nevide od

nosa do ustiju, bilo iz zlobe, bilo i za plaću.

Naši neprijatelji u Rimu i drugud po Italiji, gdje se i među najvišimi krugovi sabiru novci za društva obstojeća glavno za to, da se naš narod sam sebi otudji, da se odnarođi, da se potalijanči; odkud se je prvanja vremena nastojalo vojskama, a u novija vremena nastoji knjigom, novinami, školami, novcem, izdajstvom, osvojiti našu Istru.

Naši neprijatelji mnogi su u Beču, bilo što nevide a morali bi viditi, što se kod nas događa, bilo što to vide, al nemare za to ili čak odobravaju.

Naši neprijatelji su u Berlinu, odkud je već prije dvadeset i više godina izdana parola, javno objelodanjena, da će Italija, kad bi htjela osvojiti Trst sa ciljem Primorjem, naići na oboružan odpor Njemačke, da ova mora, preko Austrije, do Trsta i u Trst, odnosno i u Istru, i da njoj Austrija put za to pripravlja.

Mi moramo biti ponositi, što imamo tolike neprijatelje, i što takovi za nami i za našom zemljom teže, jer to pokazuje vrijednost našu i naše zemlje — za kukavnim narodom i kukavnom zemljom nitko ne čezne.

Kod svih tih naših neprijatelja, i uza sve talijanske „pobjede“ kod izbora, nam netreba klonuti duhom. Na suprot: U višnjih area!

U koliko se bude dalo raditi u carevinskom vieću, može rječ jednoga zastupnika, koj zagovara stvar pravednu i u Božjih i ljudskih zakonih utemeljenu, valjati više nego četvorice i više njih drugih, koji zagovaraju stvar nepravednu, protivnu i Božjim i ljudskim zakonom.

Možda će se naći većina u carevinskom vieću, koja će htjeti i moći zadovoljiti pravednim i zakonitim zahtjevom naroda, naročito i našega hrvatskoga, također u Istri.

Nenadje li se, tada će se u monarhiji roniti onim putem, kojim se već roni od nekoliko godina.

Došlo što mu drago, narod će ostati a Vaše i svih izbornike i birača glasove, odane za predložnike naroda, usupor svim klevetam, prevaram, bezakonjem, bezpravjem, grožnjam, pritiskom, kupovanju, savjestno i lih iz osvjedočenja, morat će se uvažiti.

Vi ste pokazali širom ciele Istre, da ste odani svojoj svetoj vjeri i svojoj narodnosti, da ste Hrvati ili Slovenci, da nećete biti nikomu sužnji, da zahtjevate svoja prava u svakom obziru.

Uztrajte takovi! Uzdržite se i kriepite u svojoj vjeri, tom najsvetijem amanetu svakoga pravoga čovjeka, bez koje i pojedinci i narodi propadaju.

Kažite uvijek, i svuda i u svakoj prilici, da ste vjerni svojoj narodnosti, znajući da je i pojedinae i narod bez nje pometalo drugim, da je prošteno svim, svim, samo nije izdajice.

Nastojte, da Vi i Vaši crpe čim više nauke u školah raznovrstnih, u društvi za čitanje, sastajanje, razgovaranje, čitajući dobre knjige i novine.

Ustrajajte društva gdje jih neima, naročito također za međusobno podupiranje, novčana, gospodarska i druga strukovna, a pristupajte k njim gdje takova već obstoje.

Radeći prema tomu, kao dobri kršćani, čestiti Hrvati i Slovenci, pravi ljudi, vrijedni gospodari, pomažuć se medju sobom stalno će te uspjevati. Pomoć će Vam braća Vaša po krvi i

PODLISTAK.

Dan lovranske radosti 1839.

Ovu pjesmu dobili smo od jednoga našega prijatelja, ki nam je dopustil, da ju moremo štampat va naš „Narodni list“. Ta je pjesma štampana na 3. jennara leta 1840, dakle pred 60 let va Padova. Napisal ju je pak jedan tadašnji mladi student Lovranac, ki se je ono vreme učil na universe od Padova, a kasneje se je premesil v Reku. Kako se vidi već su onputa študijani ljudi stimali i ljubili svoj jezik, dokle ga danaska njihovi potomci i potomci onih, ki su va ovoj pjesme spomenuti, hitaju pod nogi i proganjaju. Nego pustimo to za sada, imet ćemo još priliki, da o tem govorimo. Čujmo dakle tu pjesmu!

Jutro rano proti zore
Kad se sunce diše z' gore,
Zajde Ane (iz) svoga doma
I se sede polag mora.

Ter obviija svoj tumbanac
Spravna lipo sva na tanac,
Pak navišća mlado lito
Svojmu mužu osobito.

„Slušaj Lovre velu radost
Ka će zbevit našu žalost
Nenavidna sestra Kate
Već nemezi tako na te.

Oskubljena su joj perja
Hvala majki miloserja,
Zapuščena na vrh briga
Merzko gleda kako štriga.

Na me jedno se ozira
Jer mi majka put odpira
Da sužanstva me izbavi
Uzrok Kate pres ljubavi —

„Gdi su gusle, gdi svirale“
Više Istran z' Učke male
„Spruži noge nad Lovranke
Oberni se i ti Stanko:

Nećeš više v zimi, v letu,
Civilat sinom u traghettu.
Tlačit očeš nove staze
Kako fratar z' knjige kaže.

Mlađo i staro od sve strane
Vozit će se do Lovrane,
Mnogi će ti dar nositi
I za ljubu te prositi.

Vični bože, čuda vela!
Buči more z' rička sela
Vlah Lovranke put nov kaže
Još njoj kola z' lojom maže.

Spravljaju se i Ričani
Plemeniti i zibrani
Ljubav tebi izkazati
I s tobom se radovati.

Već se vide na sve kraj
Kupi dreva i ograje
Koje će se zapaliti
Kad te dođu pohoditi.

Već se vide kola slavna
U kojih sidi Mare hvalna
Putem toči bačvu vina
Baš dobroga, iz Labina.

S njum je sestra nerumena
Al je mužem draga žena.
Treti revnem zlata dili
Ali s kolmi jako sli.

Kojnik stari pred vozicom
Veseli puca s korbačićom,
Lahko jaše, konja tira,
Al mu teško noge zbira.

Lila, Pepa i Marcelka,
Pune rožic i baselka
Z' lirum, z' cindrum, s talambasom,
Sveh zaljube z' lipam glasom.

Cupar svilnem u odicu,
Smokav nosi va košicu
Za nadariti svoje gosti,
Al ni korba šira dosti.

jesiku. S njimi zajedno zasjat će Vam
bolja budućnost!

Da to bude čim prije, ja vruće
želim i molim Svemogućega!

Opetujući da ću na to raditi i ja
iz svih svojih sila, pozdravljam Vas
svih najskrenije i najsrdačnije: Sretna
nova godina! Sretan novi vjek!

U Opatiji, 12. januara 1901.

Vjekoslav Spinčić
zastupnik naroda.

Kako i leta 1885.

Tabele.

Malo ih ima ki se ne spameduju,
kakove su smutnje bile va Kastavščine
i va celoj Liburnije leta 1885. zaradi
tabel. C. k. kapitanat na Voloskem bil
je najme tega leta zapovedel, da imaju
pojedine občine na stanoviteh mesteh
pribit tabele z napisom „u pograničnom
kotaru“ — „Im Grenzbezirk“. Občine
su morale takove tabele po zapovedi
pribit, zač ako ne bi bile htele poslušati
poslal bi bil c. k. kapetanat žandarmi
da ih prisile, da te tabele pribiju.

Te tabele su Talijani s Poreča
porabili da naš puk va Liburnije po-
bune proti svojmu narodu, proti svojmu
zajiku, proti Hrvatstvu i Slovinstvu.
Oni su va pojedinih županija podmitili
i podkupili nekoliko domačeh prodanaca,
izdajica i propalica, koji su onda za
talijansku plađu, za juđim groš, počeli
puk smučevati i bunit govorenjem: Pro-
dali su nas pod Hrvatsku, postali smo
graničari, svi ćemo bit soldati, plaćat
ćemo od ženi, od kokoši, od poneštri
od svega! Puk se na to prestrašil, po-
bunil proti občinam, proti oblastim, po-
hitil je doli tabele i mislel je, da je
s tim spašen od prodaji pod Hrvatsku.
Nego kamena je sreća bila tabelarom.
Oni su istina prijeli juđim groš, ča su
puk pobunili, ma ih je dostigla ruka
pravice.

Nekoliko njih bilo je va Trste
odsujeno ki na 3 meseca, ki na 12
dan, ki na 8 dan peržuna. Kad su
tabelari svoji meseci ale dnevi peržuna
odsedeli, prišli su doma i počeli su
razmišljat, ča su storili, pak njim je
Bog pamet razsvetlil i opametili su se.
Tabele su z jednakimi napisu bile po-
stavne nazada na svoja mesta, kade su
još i dan danas pribijene, pak svejedno
ni se zato ni va Kastavščine, ni va
Liburnije a ni va Istre dogodilo ono,
ča su Talijani govorili da će se dogodit.

Zač su Talijani leta 1885. potrošili toliko
beći, da store va Kastavščine onoliko
bunu.

Tako će se pitat svaki pametan čovek,
ki svojom glavom mislel zna. Čujte pak
se čudite! Do leta 1873. ni bilo va bečkom
parlamente nijednega našega deputata.
Tega leta probudili su se Istrani va
Liburnije i ostaloj Istre i rekli su: sada
bi bilo već jedanput vrijeme, da i mi
poaljemo va Beč jednoga našega čo-
veka. I složna istarska i slavinska braća
poslala su va Beč našega dičnoga
Dra. Dinka Vitezića. On je va parla-
mente počel valje ministrom govorit i
povedat kakove nepravice delaju našem
puku istarski Talijani, kako ga taru i
proganjaju. kako nete da mu daju ni
škole ni crkve, kako bi teli, da bude
naš puk v Istre talijanski sužanj. Dr.
Vitezić počel je va parlamente zahtevat
da cesarska vlada da istarskemu puku
hrvatskega i slovinskega zajika sve
one pravice, ke mu po cesarskem za-
kone gređu i kakove imaju Talijani,
keh je v Istre osamdeset tisuć manje
nego Slavinci. Cesarska vlada je na te
govore našega dičnoga Vitezića počela
razmišljat i uvidjat da bi pravo i po-
šteno bilo da i pak hrvatskega iliti slo-
vinskega zajika v Istre ima nekakove
pravice. Nego Talijanom ni to bilo
pravo. Oni su hteli da budemo i da
ostanemo mi njihovi ščavi za sve veke
vekom amen. I ča su storili: Kada se
je nakon šest let t. j. leta 1879. imalo
na novo birat deputata va Beč složili
su se z gospodom va Trste samo
da zapreče, da nebude Vitezić na novo
zibran za deputata.

S Trsta bil je poslan va Kastav
jedan kumisar od governa, ki je po
sile a po ordine oneh iz Trsta, htel da
bude on zibran na mesto Vitezića za
deputata. S Parenca su poslali va
Kastav onega famoznega Kudara, ki je
imel ordin razdelit občinu, pobunit puk,
poset međ narodom nemir i neslogu,
pak tako omogućit, da bude na mesto
Vitezića zibran Talijan. Koliko je Ka-
stavskoj občine ta nesretni Kuder po
talijanskem ordine učinil škode to zna
Bog Svemogućí i oni ljudi, ki su on-
puta bili na občinskoj uprave. Nego sa
svem tem ni se Talijanom posrećilo da
bude leta 1879. na mesto Vitezića zi-
bran Talijan. Vitezić je opet šest let
delal va Beče za dobro istarskega puka
i puno dobra je storil.

Bog neka mu plati!

Leto 1885.

Prošlo je opet šest let. Prišlo je
letu 1885. Prišlo je vreme da se na
novo biraju deputati va Beč. Talijani
su opet oteli zaprečit Viteziću, da ne
gre va Beč, a računali su ovako: Smutit
ćemo puk va Liburnije, posvadit ćemo
mej sobom svu rođenu braću, pak će
nam se morda posrećit, da bude na
mesto Vitezića zibran Talijan.

Prišal je va to vrijeme ordin, da se
moraju pribit one nesrećne tabli z na-
pisom „u pograničnom kotaru“ a Ta-
lijani su tu priliku porabili da svojemi
plaćenimi Juđi Iskarijoti pobune puk
kastavski proti obćini. Misleli su da će
onputa sigurno bit zibran na mesto
Vitezića. Talijan. Nego opet su se
kruto prevarili. Pobunjeni puk se je
smiril progledal je i videl, da ga je
sama paklenska sotona htela hitit va
najveću nesreću. I opet bil je zibran
naš zastupnik Dr. Dinko Vitezić.

Talijani imaju va Kastve izdajicu kega
plaćaju.

Do leta 1896. su pak Talijani
mirovali. Misleli su: E, s Kastavci ni
fajdi, oni su preved šegavi, i trdi na-
rođnjaki, s njimi se nemore niš opravit.
Nego leta 1896. ponutil njim su se
jedan izdajica svojga roda i zajika da
će on za dobru plađu va Kastavščine
puk do kraja pobunit proti Hrvatom
iliti Slovincem. Talijani ki su to od
vavek baš od serca žellili, rekli su mu:
Dobro je, mi ćemo te dobro platit ma
ti pak moraš puk tako posvadit mej
sobom, ti ga moraš tako pobunit proti
popom i meštrom, da nam bude onputa
lahko s njim obvladat. Leto dan za tim
(1897.) imeli su najme bit izbiri va
Beč. Tega leta imela je Istra da za
prvi put bira jednoga petega deputata
za petu kuriju, pak je trebalo na sve
moguće makar i nepoštene načine na-
stojat, da se ča više puka va Liburnije
ale mitom ale prevarom, ale milom al
silom predobije za Talijane. I va istinu
sotona je posijala leta 1897. svoje seme
po Kastavščine a mi smo videli kakov
je bil plod tega prokletega semena, a
znamo ča su i ovo leto delali, samo da
namesto domačega, narodnega čoveka
pošalju va Beč Talijana, zakleta ne-
prijatelja naše krvi i jezika.

Popisija.

Kako da sve to ni dosti, ti od
Boga i ljudi prokljeti stvori, ti izdajice
svojga roda i jezika ti talijanski pro-

danci sada kod popisije puk na naj-
nepošteniji način smučuju. C. k. kapiti-
nat na Voloskem dal je po obćinah
razdelit nekakvi foji za popisiju va keh
se pul drugih stvarih mora napisat i
koliko ima ki blaga, da se onputa na
temelju tega more zračunat koliko je
va cesarstvo blaga jene i druge vrsti.
Talijanski plaćeniki puk smučuju i buno
puk baš kako i leta 1885., da se miali
puk prodat pod Hrvatsku, da će se
plaćat od kokoši, od poneštri i druge
nemotarije, a puk divi, zapućen i pri-
prost veruje tim razbojnikom i kako va
drugem mestu pišemo ne pusti da se
popisija po zakonu vrši i tira komisare,
preti njim, sili ih da neč protuzakonitega
pišu a sve to zato, zač je od plaćeneh
smutljivci nauckan.

Tako je prišlo do komedije va
Veprince, va Žejanah, va Starade i
drugada kade skoro da ni prišlo do
krvi i kade će puk morat pred sudom
odgovarat za učinjenu buno. Više njih
morat će za nekoliko meseci va peržun
više njih bit će za celo svoje življenje
rovinano kako i oni nesređni Veprinčani
ki su na 11. ovega meseca bili va
Trste kondanani radi bune proti žan-
darmom na dan izbiri za petu kuriju
va Veprince. A ki je svemu temu kriv?

To zna najbolje onaj talijanski
plaćenik, ki sve to po talijanskoj ku-
mande dela, to znaju još bolje oblasti
koje trpe, da se siromašni naš puk va
ovem kapitanate već toliko let smučuje
i buni, da već sam puk nezna kamo
bi se obrnul. Već se je puk počel bunit
i proti oblasti, a to se je moglo i na-
prvo videt zač „ki vetar seje, žanje
graišću“ nego ako gremo s tem korakom
naprvo doživet ćemo još i takoveh, da
će bit strahota. Naš će puk tako po-
divljat, da će zgubit svako spoštovanje
od oblasti, pak će se nazada povratit
ono vreme, kada su se bili Kastavci nasi-
tili svih komedij, pak su najzad i samega
kapitana va lokvu hitili.

A sada još dve besedi.

Dakle kako su Talijani leta 1885.
naš puk smučevali i varali, samo da bi
ga pod sebe obrnuli, tako gaisada smu-
ćuju i varaju a malo mare za to, ako
će ih magari sto pul tega propast, i
ako će ih magari petsto poč va peržun,
samo da oni va mütmem love, kako
njim se to posrećilo za pašaneh izbiri
va Rukavce, Veprince, Lovrane i Mo-
ščenicah.

Centa zbira sve divojke,
Ke još nisu bile dojke,
Pak nje pelja putem mnogom,
Sejūd marun sve za sobom.

Nemoj više plakat Ane,
Vidiš Katu u Lovrane,
Od žalosti sva zavita
Oproštenja sad te pita.

Na stran dakle-tužne halje,
Lipše tebi majka šalje,
Speri tvoje ružne stene,
Od starine opaljene.

Ni već za te ta tumbanac,
S klobučićem poj na tanac
I opleti tvoje kose,
Kak se frajle sada nose.

Klementina slađko ime,
Dat će tebi zlato brime,
Poslat će ti i Katina
Z velem darom mlada sina.

Prsten zlati i rećini
Dične perle i luštrini,
Te donesti od sve strani,
Tvoji mladi kapitani.

Svilne suknje i obuće,
Dat će Nanča od svoje kuće,
Rukavice i postole
Poslat će ti 'z Beča Pole.

Pettorini i manighetti
Poslat će ti po traghetti.
I Maria iz Triesta
Kći predraga tvoja mesta.

Blaze Lovre tvojoj Ani
I svim ženam u Lovrani,
V svakoj kući te bit svati
Doklam bu čim pirovati.

Kada vide tvoji gosti
Da j' kod tebe blaga dosti
Te ti ruke kuševati
I na stol se obzirati.

„Vidiš lonci i padele“
Pravi Marko svojoj Jele,
Kuharica j' mat Ferbega,
Barba Lizio zeci špega.

Save pazi zverhu ribe
Dobar kuhar u potrebe,
Paprenjaki i slašćice
Mesi Paska spod gorice.

Za okripit slab želudac
Tu je Cene mudri sudac
Dat će vina iz Medveji
Da bu svaki veseleji.

Ako j' Pero zvan postilje
Odpřet oće sve botilje
Lovru na čast će napiti
I z Marićum bugariti.

Premda jesu prošli badnji
Nete biti plovani zadnji,
Dat te bačvu desetine
Da napiju sirotine.

Za ravnat lipu družbu
I ne čuti kakvu tužbu
Bit će Francik puli stola
Najveć porad ženska spola.

Dva od grada velikaši
Glasoviti muzikaši
Z guslum Vigil, z cindrum Cene
Če dat tanac svakoj žene.

Al je pala perva arica
Na te Rožo i Franica
Stare vire to j' dvojica
Gđi j' poštenje i pravica.

Nit Volosku niti v Rike
Nije bilo takve dike
I po moru i po kraju
Teku (v) Lovran kakti raj.

Svi s pod grada z prave želje
Pletn venci na veselje
I dan ori te štovati
Dokle budu dubovati.
U Padovi na 3. januara 1840.

Mi pak velimo samo to: Narode odpri oči, opameti se, spoznaj razbojniko ki bi hteli šundrat i odret tvoju kožu, neveruj prodancem, propalicam, bezkučnikom, koji su pripravni za beći prodati i dušu; veruj tvojem pravem prijateljem, ki delaju samo oko tege, da naš puk ostane v Istre pod našim presvetlom Cesarom i kraljem, slobodan od talijanskega suzanjstva, i da očuva svoju narodnost, svoj hrvatski materinski zajik, kega bi nam hteli Talijani zatrt. To išću naši ljudi, a tako mora delat svaki pošten i razuman čovek.

Dopisi.

Iz Mošćenica. Pišu nam iz Mošćenica dne 9. jenara 1901. sliedeće: Kod nas obavlja popisju puka neki Pegan z Lovrana. Ta čovek ne vrši svoj posol po zakone. Va nekeh kućah pita kako ljudi govore a va drugih ne. Kod g. Josipa Negovitec pital je ta Pegan kako govore va družine a on mu je na to odgovoril da kako drugačije nego po starinsku, po domaće, po hrvatski. Na to je ta nesrećni Pegan odgovoril velu laž, da on zna, da se v Istre ne govori hrvatski i da v Istre ni Hrvati. Va Drage pital je Pegan jednu žensku kako govori a ona mu je odgovorila da hrvatski, a on je na to rekao da ona nezna hrvatski govorit.

Tako vidite se namesto popisije dela talijanska politika. Svi naši pošteni ljudi znaju dobro, da mi domaći ljudi ne govorimo nego hrvatski; naši stareji su od kako je veka i sveta naš zajik zvali hrvatski a sada bi naši neprijatelji hteli da mi ta svoj sladki materinski zajik zatajimo i da ga pod noge hitimo. Mi pitamo poglaviteg gosp. kapitana Scarpu: Je to zakon, je to popisija kako ju va Mošćenicah obavlja Pegan ali je to talijanska bezsramna agitacija, koja se na neki način vrši pod firmom oblasti? Zna gospodin kapitan za to? Ako zna će temu učinit kraj? Mi ov slučaj preporučujemo našemu zastupniku na bečkom parlamentu.

Iz Žejanah. Od kada je bil Krtić na Žejanah, Žejanci su sasna podivljali, i nepripoznavaju već njedne oblasti, ni svetovne ni crkvene. "Kriva Sloga" i njekoji žejanski kaporioni Krtićevi su krivi, da je što dalje to huje, da je došlo na Žejanah do prave bune proti crkvi i državi. Tako već na Božić o polnoći su se Žejanci nedostojno ponašali u crkvi na Vel. Mnuah i okoli crkve izazivali su naše Muncce sablažnjivim kričanjem. Isto se je ponjavilo i kod druge sv. mase na Žejanah, gdje su talili župniku za lrbtom i vikali kokakve pogrdne rieči. Buna je rasla još više, kad su Krtićevi pajdaši razneali med pukom krivu vjest, da su župani i g. župnik dobili iz Zagreba po 1000 forinti a presvj. biskup 80.000 for. da jih prodaju pod Hrvacku. Ljudi su se prestrašili i u buni govorili: "kad je to tako, njih valja ubit!" Istu vjest je htio i po Malih Mnuah razstrubiti njeki oštar vulgo Hapić, ali Malomunci su ostali vjerni, te su mu pokazali da oni neće da ih nijedan ima za norca, da oni nisu od onih koji bi odmah povjerovali kad bi im tko kazao, da magare po zraku ieti. Ali ti ljudi, svi od Krtića smučeni, bunili su puk i proti carskoj zapovjedi, proti popisiji. Ali sa svim tim na Velih i Malih Mnuah, ovrnila se je popisija gladko, jer tu ne ima takovih bedaka, koji bi svojim neprijateljem vjerovali, jer znaju da se nemože poč proti cesarskoj zapovjedi. Ali huje, pače strašno je bilo na Žejanah. Već u ponedjeljak kada se je mirno počela vršit popisija na Mnuah, Žejanci koji su tamgo došli, počeli su naš puk izazivat sa pjesmicama o Krtiću i Hrvackoj i već se je počelo, da se Žejanci neće pustit popisat.

I u istinu, kada je tamošnji župan javio Žejancem, da će doći onaj dan kumisar, da popisuje puk, i kada njim je htio tumačiti, kako je to od cesara naredba, pobunili su se oni a župan je moral bježati u svoju kuću, gdje je bio više od dvje ure zatvoren, čuvajuć sa svojimi sibi kućna vrata paškom i

njekiom. A Žejanci kako munjeni su mu obahajali kuću u strašnoj procesiji i gronili se njemu i svim poglavarom duhovnim i svjetovnim i kričali su svi, staro i mlado, muško i žensko, "nedamo se popisati; nedemo plaćati od kokoša i od žene" i sve drugo, kako su po talijanskih plaćeniki bili smučeni. Ti smučljivi su najviše oni Žejanci, koji peljaju karbun na Volosko i Opatiju, i koji se putem zaustavljaju na Mataljah, Spinčićih i Jusičićih, da tamo dobivaju od dotičnih Krtićevih kumandanti žerilo i pilo i potrebiti krivi nauk, kako da Žejance zapeljavu.

A kako je bio župan ovako u svojoj kući zatvoren, nije mogao ni sprečiti dotičnomu komisar u od popisije, da ne pride na Žejane ako mu je drag život i zdravlje. Tako se je dogodilo, da je isti u spremstvu munsokoga gardiana išao na Žejane, pred kojimi sretnu jednu ženu, koja njim reče: "Nemojte na Žejane, ako će te ostati živi, tamo je sve proti vam pripravno". Ali nevjernjuci idu naprvo, i došavši još ne do prve kuće, vide pripravne sve Žejance, koji se počeo groziti, kričati i taliti kako biesna živina, a onda na komando: "za njimi!", svi su počeli napadati dolazeće i hitati za njimi kamenje. Ovi, to se razumje, nisu mogli ni pomisliti da bi njim što tumačili, već tekli su u neizrečenom strahu, koliko su ih noge nosile nazad prema Mnuah, a Žejanci svi za njimi. Nisu bili zadovoljni, da su zaprećili zakoniti čin, već tekli su za čovjekom koga je vlada poslala više od pol ure hoda, do Munsokoga cimitera, strašno vikali i uvijek kamenje hitali. Možete si misliti koliko su smrtnoga straha ovi nebogi iskusili, bježeć pred podivljenimi Žejancima.

A sada su se Žejanci pobjedonosno raspotali na brežuljak pred cimitorom, i kako da su progurali najkrućijega svoga neprijatelja hitali su u zrak klobuke i kričali su kako obsedni — (tako da su ih čuli i ljudi u malomunskoj šumi, uru i pol daleko) —

Kako su bili Žejanci razjareni, vidi se iz toga, da kada je došao za podne tamo c. k. polit. komesar baron Rainlein i dva žandara, su i njim protisloveli, ni njim nisu vjerovali. Došlo je kod nas daleko tako daleko, da je puk po talijanskom plaćeniku tako zapeljan i smučen, da više vjeruje laži nego istini i zakonu.

A tko je toml kriv? Oni, koji nisu znali, ili nisu htjeli uporabiti proti buniteljem naroda zakon, kako se to čini svuda, gdje se zahtjeva da se zakon poštuje. A napokon tko će sve to platit? Zapeljani naš puk, da tko drugi. Mnogi već sede za radi pravoga krivca po pržmih, a tako će i Žejanci sediti, a pravi krivac ribat će si s veseljem na slobodi ruke i smijati će se ispod brka. A za to vi zapeljanci i poderanci, otvorite već jedanput oči, da vidite, tko vam je pravi prijatelj, a tko vaš neprijatelj; držite se svojih ljudi a nikada tudnjaca. Recite već jedanput: "Ostupi sotonol dosta dugo si nas za nos vodio, nas prodavao, ma nećeš više". Dajte se već jedanput razumu, jer je bolje poboljšati se ikada nego nikada.

Iz Jurčić. I va našoj županije su mački postali objestni. Znamo ovde nekoliko desperaneh ljudi keh ni volja delati nego najvlse s Krtićem i njegovimi pajdašij vnać se od oštarije do oštarije i onde činit se plaćat od Krtića pit i jist, za to žerilo i piće oni pak puk va našoj županije smučaju i proti oblasti i proti svetog našoj vere i tako davaju najgrđij izgled mladosti ka sve to vidi i čuje.

Tako smo na primer pred 20 dan sproveli do svete Lucije pokojnu Mariju Jurčić Protovu. Pred sprovodom čekalo je puno naroda pred kućom smrti na popa. Med narodom bilo je više maćak ki su onde pred ženskiimi i mladostum govorili proti popom i našoj svetog vere najgrđij i najbedastije stvari. Tako su na primer govorili, da ča je trebe platit sprovod, da popu je dosti šest solda na dan za živeti i druge sramotne stvari. To govorenje dodijalo je napokon našemu čestitemu starcu Ivanu Dadić Tuhtan pak je te maćke i Krtićeve podrepnice onde pred narodom pošteno osupnal i rekao njim da se moru sramovat takove stvari ni govorit pak još pred mladostum. S takovim govo-

renjem da se puk truje, pak da onputa izgubi sram ljudski i strah božji. Prava je istina ča vi g. urednik va svojem "Narodnem Listu" vavek pišete, najme da su mački od Talijana, dakle od neprijatelja našega roda i zajika, plaćeni samo da puk smute otrovaju s krivum naukom da puk zgubi strah božji i sram ljudski, pak da moru onputa Talijani a poživinčenem narodom delat ča te.

To bi morale i oblasti zabranit zač ča pak puk zgubit i svako poštovanje do oblasti nego nam se čini da to oblast i želi . . .

Iz Zvoneča. I puli naš počela je popisija. Buduć da svaki gospodar mora povedet kumisar u od popisije koliko blaga ima počeli su Krtićevi prijatelji a na glave njim župan Andre Ružić puk mutit, da neka se ne pusti popisat, zač da će spast pod Hrvatsku kače se plaća i od kokoši i od ženi. Prvo nego je popisija počela rekao je župan ljudem da kada pride komisar od popisije neka svi jedan za drugem stape pred njega i neka trupe svum silum z nogom po pode i neka mu reču: "da je komanjska kuća njihova, da oni tu zapovedaju i da neka gre ča". Ako budu svi složno tako storili da će morat komisar storit kako oni budu teli a njim (Zvonečanom) da neće moć ni jedan niš storit zač da su složni. Ako to ni bumenje puka proti oblasti onputa va istinu neznamo ča će reć puk bunit. Ča govori na to poglaviti gosp. c. k. kapitan Scarpa?

Domaće vijesti.

Proglas dra. M. Luginje i prof. Matja Mandića na svoje izbornike. U posljednjem broju "Naše Sloga" čita se na prvom mjestu liepi ta proglaš, iz kojega vadimo sliedeće:

Mi vam oba, svim skupa i svakomu po sebi srdačno zahvaljujemo na trudu i pouzdanju vašem i naroda, koji vas je birao za fiduciare. Ustrajte u borbi za svoje pravice svaki na svojem mjestu i u svih zgodah. Stvar pravedna, a naša je takova, mora predbiti prije ili kasnije. Hrvatski ili slovenski puk u Istri neće više izginiti. Njegove nade nenosimo samo nas dva, njegova želje neželimo samo nas dva, njegova vapaji čuti će se i nadalje u Beču, i ne na sama jedna usta, jer i ako bude sam jedan iz Istre tamo, još je druge naše braće iz Dalmacije i slovenačkih pokrajina i od druguda. Zato negubite vjere u bolje dane, kao što je negubimo ni mi; otkrivajte izdajice, podučavajte neuke, tužite se na krivice u svakoj zgodi, pri svakoj oblasti, neka se zna, da smo Hrvati i Slovenci Istre, hvala Bogu živi i zdravi i da se nedamo utući ni uništiti!

I opeta srdačno vam hvala na trudu i naše priznanje da ste se držali složno kao jedan i da ste na izbore došli svi, osim ona dva tri, koji radi težke bure i mećave baš nikako nisu mogli.

Izbori za gradevo u Voloskom. Na 11. o. mj. imeli smo na Voloskom izbore za grade. Va toj kurije nemore nikako bit zbran naš čovek, zač su sva veća njazla v Istre kalabrezka. Svejedno smo mi odućili, da gremo glasovat za našega kandidata dra. Ivana Zuceca. I šli smo! Nego šli su glasovat po ordine Kostantina i voloski Talijani, a š njimi i svi talijanski c. k. impiegti, ki su svi glasovali za dra. Bartoli, pokojnoga deputata pete kurije. Sveh teh talijanskeh glasi, z glasi od impiegti, bilo je 28, a našeh bilo je 69. Leta 1897. bilo je našeh 37 a talijanskeh isto toliko. Dakle ovo leto prišli smo više nego na duplo. S Talijani glasoval je i c. k. notar Puovčić. To neka zapamete naši ljudi po celem kapitanatu.

Zahava u Opatiji. Subotu na dan 19. c. m. bit će va našoj "Zore" tanac i lepa zabava, u nam pripravlja naše veseledno društvo "Lovor". Mi preporučamo svim i svakomu, da tega dneva ne store od manje prit na tu zabavu, da nebi za drugo, nego samo za čut gosp. Broža, kako ono lepo zna sam zvonit na violine. A bit će tega još i više. Koi gosp. kapelnika Frizeka, gospodjica Frida pjevat će s celom orkestrom dva lepe pjesme, a čut ćemo i gospodjicu Lauru Binder,

ka će na mesto gosp. F. Doberleta igrat na citari jednu lepu arin, a gđjica Mici Mehoferova će s njom i s dvemi od naše mlade gospode odigrat isto na citari jedan lepi kvartet. To se razumje, da pul svega tege ne će falit ni zbor našega "Lovora" ni on kvartet, ki nas je zadnji put tako oduševil. Sumo jedno vam se stavlja na dušn: Pridite valje za 8 urom, zač će koncerat počet točno na 8 ur i pol, bude ljudi ale ne.

Smo va Austrije al kada? Pul cesarskega geometre na Voloskem služi jedan pisar, ki je na 3 i 9 jenara kada su na Voloskem bili izbiri na svo grlu vrišal: "Eviva Istria italiana!" Ča će na to reć g. c. i k. geometar? Mi hvala Bogu nismo još pod Italijom, da bi se moglo reć da je Istria talijanska zemlja, još smo mi Istrani va Austrije pod našem premlistovnem Cesarom i kraljem. Kemu ni pravo va Austrije neka gre u Italiju od glada krepevat. Sramotno je pak da oni, ki jednu cesarsko-kraljevski kruh vrišću živila talijanska Istria! Mi ćemo ovu stvar još naprvo dat.

Ges. kralj. notar Puovčić na Voloskem je na 3. jenara za podne, kada je doznao da je Talijan Benatti zbran za deputata pete kurije v Istre, od veselja stavil banderu van na svoje poneštri. To je storil na 9. jenara za podne, kada je doznao da je va zapadnoj Istre zbran Talijan Rizzi. I to je učinil jedan Puovčić, pravi Dalmatinac, ki je po krve i po rode pravi Hrvat, ale Slovinac, ale Ilirik, kako čete, ma svakako Slaven, a nikada Talijan. I takov se čovek još veseli, da su v Istre s prevarstvom predobili Talijani, najljudi neprijatelji svega ča je slavensku v Istre! Temu se veseli Puovčić, ki je nekada bil najveći Hrvatina! Žalostna nu majka!

Naši ljudi pak, ki imaju pul notara kovega posla, kega se more i drugde opraviti, neka ovo dobro zapamete i neka se znaju ravnat. Ki z našemi najvećemi neprijateljci drži, ta je sam najveći neprijatelj naš i našega roda i zajika, a jednoga našega neprijatelja ni trebe da pomazemo. Svaki svojemu!

Utocišće grešnika. Ča je to pitat će puno od njih. To vam je ces. kr. kaza na Voloskem. Svi talijanski študenti, ki va školah zaradi prešne glavice nemoru već naprvo počt, ti vam gredu va kasu pratikat. S početkom leta prišli su na kasu dva nova študenta od Padovi, kako su pak nutar prišli, to neka sam Bog zna. Ni jedan ni drugi nimaju više od tri klasi srednjeh škol, pak sa svem tem da po zakone moraju svi ki te poč pratikat na kasu imet maturu, to je ispit osmega razreda sruđenje, ali kako se reče, latinske škole, svejeno su ti dva študenta, ki povrh tega nezamaju ni slova napisat naški ale hrvatski, a još manje nemčki, bili pripušćeni na pratiku. Kako, to neka sam Bog zna!

Renda. Ove dni imeli su oštari konsorcija od rendi za Volosko i u Opatiju skupšćinu. Na istoj su se prikazali računni pasane leta, polag teh računni je lanjsko leto ostalo čistega preko dve tisuće florini. Za svem tem zaključilo se je na toj skupšćine, većinom glasi od fureš, da se ovo leto ima vino točit pod pečat. I tako bura odnesla oštarsku slobodu koj je Nino pred leto dan kričal živo! Svi se oštari tuže da njim je sada sto puti huje nego njim je bilo prvo pod Gorupom. S njim da su se načinnili lagije sveta a s konzorcijem v Opatije da nemoru da se pitaju za svakega oštara jednu špropižitanu šumu. Pravo stoji svem našem ljudem. Ako su već hteli zet rendu na se mogli su se lepo složiti kako Bog zapoveda i zibrat va konsorciju takovi ljudi za keh su mogli znat da nete proti njim delat. Sada neka zahvala Ninotu i Krtiću da je prišlo tako. Sada je tako a k letu će bit za oštari deset put huje. Ako nevernjete mane čete videt i doživet sami. Temtoga: "Živilo oštarska sloboda, ku su mački zakopali! Ki neće brata za brata ta će tudjega za gospodara.

I vavek va porlić! Već je nekoliko vremena pasalo, da je na porličje bil inžinjer i zmeril sve, ča i kako trebe. Smo kuriozi, kada će to puknut i kada će se već jedanput počet delat.

Tužba na paš. Primamo i rado štampujemo: Gosp. uredniče! I vrebci maju već,

da naša občina plaća štirtara, pak je morda tega gospodina kadegod videt? Dunke neka se providi, zač ja, ki plačam patentu i ki nosim medaju nemorem videt, da se okole mane smiljaju kakovi takovi minucoti prez medaje i prez patenti.

Barba Joka.

Svega po malo.

Kako Talijani v Istri gospodarje. Negdere meseca setembra p. l. prošil je opatijski konsorcij od rendi juntu va Parence da njemu zruči provincialni adiconal od rendi. Junta je odgovorila, da tega ne more storit zač da je obečala ta adiconal Krstiču, ki pak zato mora štampevat „Krivu Slogu“. Ista stvar je od junte iskral i savez svseh konsorcij v Istri va Pula, nego Junta je opet odgovorila da tega nemore storit zač da je provincialni adiconal na rendu obečala Krstiču, nego ako te da če njim junta dat ta adiconal za 21 tisuću fiorini ma da moraju vrhu teh 21 tisuću dat još 3 tisuća fiorini Krstiču za „Krivu Slogu“. S Pula su Junta odgovorili, da oni te dat za adiconal 24 tisuća pak neka junta s Krstičem opravi kako če zač da oni neta imet s njim nikakovega posla. Junta ni htela na to pristat nego je zručila adiconal Krstiču, Sločariću i kumpaniji za koliko, to nijedan nezna ni ki če garantit, da če junta va svoje vreme prijet svoji beči.

Mi pak svi znamo, da čemo od sada friško stal. Ni treba, da budemo prodani pod Hrvatsku kako Krstić predika, sad čemo hvala Krstiču, imet dosti adiconali, da ih nedemo moć več ni plaćat. Ako gre pak tako naprvo morat čemo pustiti i kuće i kučista i poč po svetu kako i Talijan z gladne Italije.

Ovako neka svaki dela. Ne če mo puno falit, abo rećemo, da ni skoro sela va Kastavšćine, va ken bi se više nabralo gotovini va dobrotvorne svrhe, nego je selo Rubešići. Ovi čestiti ljudi ne prepuste nijedne priliki, da ne naberu ki krajcar za koje naše potrebno družtvo. To smo jur čitali svako malo va „Našoj Sloge“. Sada opet na novo leto nabrali su pul Frana Josipa 24 kruna i to na predlog gosp. Frana Garačića, oca, a za družtvo „Sv. Cirila i Metoda“. Nas vavek veselil, kada če takovega doznamo, a ovdé nas još više veselil, kada se je ta svotica nabrala na zagovor gosp. Frana — Garačića, jer je z ovom ponovno dokazal, če misli i kako misli, a pokazal je s tem naš gosp. Frane da ima srea do svojega naroda, i da nebi za vas svet tel delat proti njemu i njegovim pravkom. Zato nam je porok njegovo poštenje, i ki če bit srednji od nas, kada budemo mogli danas jutra reć, da je gosp. Frane — naš. S tem bi on silno obradovol svoju rodbinu i celo selo Rubešići. Pustimo ča najzada, dokle se je batulo za neku starinu i domaćinu, ale sada bati se šćeto i neto za Talijana, a za takovega mo sigurni da nigdar neće ni jedan pošten Kastavec batit Neka Bog poživi gosp. Frana Garačića.

Pohvalno. I naša dečica va Kastve su se hitili vanka. Ti mali huncuti su ti se nebore dogovorili, da te oni nabrat ki krajcar za „Družbu sv. Cirila i Metoda“. Čapali su priliku kada su mogli prit do solda. Bože moj, ter svi znamo, da to nemoru storit svaku dobu, aš ako jim kada ter kada i pade va žepić ki soldić, tega valje moraju profrudit za bomboni, kako da ih va žepu bodu. Logo oni su čapali priliku kada kapne ki krajcar više, a to su „Tri kralji“, kade se gre okolo koleodvat. Su ti se nebore složili tri i to Bačić Frane, Brozović Milan i Karlaris Ferdo, pak odličili sve ono ča dobiju za „Mačju koleodvu“, ka je bila štampana va zadnjem „Narodnem Listu“, a kn su znali oni uz pratnju tamburice onako lepo odpevat, da te zručit za „Družtvo sv. Cirila i Metoda“. I nabrali su ti fažoljici tri kruna. Bravo! Ni to Bog zna če, ma ako pomislimo, da su to deca nabrala, mora nam se lepo videt. Za pravo reć, s takovim dećicom moramo se štimat, a se ufamo, da te kada odrastu i onput imet

srea, do svojega roda i domovine. Bog jih poživi! Morda ni kemu ona koleodva šla u dušu, ma če če mo, na? Deca su ju lepo pevala, a kemu ni pravo, neka se zuje (Justo tako! Op. slagara.)

Kako znadu Talijani gladit naše občine i naš puk. Poslie obćinske zjednice u Kastvu sastali su se kod objeda zastupnici i njeki njihovi prijatelji. Spominjali su se o koječem. Jedan zastupnik koji je takovim bio još oko godine 1880. pripovjedao je razne zgode i nezgode, osobito iz dobe kad bijaše junta poslala u Kastav Cudera da občinu šundra, da joj dade smrtni udarac, da ju uproposti. Pripovjedao je i o nametih, koje su onda obćinari morali plaćati, a ti su ovakvi bili; Sto po sto na izravne poreze; i forint po volu ili kravi; pol forinta po telcu ili telci: 20 novčića po ovcu. O tom se može svatko i uvjeriti. Tako znadu Talijani gladit naš puk i naše ljude. Ta ima i takovih trullba koji tvrde, da ne smijemo bit Hrvati, jer bismo to i ovo morali plaćati. Pod Talijanima bismo toliko toga plaćali, da bi smo od glada skapavali, sve dotle dok ne bismo i posve skapali, tako da nebi mogli več od česa plaćati, i da bi postali koloni, gospodari sluga, bez kuće i kučista, bez zemljišta, bez osobne slobode, sužnji. Na to bi nas htjeli i pripraviti. I uspjeti bi, kad nebi bili čestiti ljudi i poštene Hrvati, ljubeci svoju grudu zemlje, svoj jezik, svoju domovinu.

Va Bujah note da znaju za Bartola. — Mesto Buje leži na onu stran Istri, kade imaju Talijani nekoliko svojih njazal. Takovo talijansko njazalo su vam i same Buje. Tu bivaju najkorenitiji Talijani, pak se je dogodio, da petak, kada su istarski gradji birali jednoga deputata va Beč, va svseh Bujeh va dosta velem meste, za Bartolida se ni našal nego samo jedan jedini glas. Ča če to reć? To če reć, da imaju i Talijani svoje Krstiće i Sločariće kako i mi, ki delaju proti njim, samo da talijanski Krstići i Sločarići su ipak toliko poštene, da se ne puste plaćat od Campitella i kumpanije.

Barufe in fameja. Od pet deputati koje Istra pošilje va bečki parlament, bude jedan zibran od takozvanih veleposrednici, to če reć od one vele gospode, ka plaćaju preko 100 fiorini čisteh franjki na leto. Takovih ima va Istri jako malo, morda svseh skupa sto, pak je u istinu jako čudno, kako more na sto ljudi spast jednog deputat, kada znamo, da na celu petu kuriju — to če reć — na tristo i dvajset tisuć ljudi ne spada više nego jedan sam deputat. Ča j zato ako ta gospoda plaćaju puno franjki na leto. I ja bim ih rad plaćal — zač to bi bil ženjal, da i dobivam puno. Nego je Vam nisam misel o tem govorit, nego povedet Vam, kako su se obavili i ti izbori za parlament. Talijanska societata politika, koj je kapo Bennati, predložila je za deputata nekega markeza Polesina, čoveka, ki ni stori nauke tri latinske školi — inšoma jednega pustinjemir, kakov je ono Francele Velušić va Lovrane. Nego neki drugi Talijani oteli su pak imet onega Gambina, ki je bil i zađupi tut zibran va Beč. I tako je nastala vela svadja mej Talijani, i svi su čekali, kako če se svršiti ta izbor, ki se je imel obaviti pasani poneđjeljak. I dogodilo se je, da je bil zibran markez Polesini, a Gambinu se je dogodilo ono ča i našem doktoru Leginji, tradili su ga njegovi isti ljudi. Vredno je napomenut, da je Gambini jedan od oneh, ki je najviše delal za Talijane, pak eto kako ga plaćaju. Nego dobro mu stoji, ter je i on pomagal mešat ovde puli nas Krstičevu palentu i vesell se je, kada ni bil zibran doktor Leginja. Sada ima i on svoj del. Zaluđu je — Bog ne plaća svake subote.

Još jedan deputat in tromba: Va Trste se je ovi dni imalo baletot za jednoga deputata. Neki su oteli, da ostane ki je dosada bil, to je neki Basevi, a drugi su oteli dat to mesto onomu Todoru Rinaldinu, ki je pred par let bil gubernatur va Trste. On je va svoje vreme puno dobars storit Talijanom a nas drugeh je zatiral, i pod noge hital, kade god je mogal. Talijani su ga zato oteli zvist

i poslat ga kako deputata va Beč, nego ti su delali račun i prez otara i tako se je dogodio, da je dobil Basevi, i Todoro Rinaldin je ostal z dugim nosom. Lepa je to prilika, da se uzvikne: Oj Todore, Todore, svaki dan na gore. Mej tem mislimo, da če gospodin Todoro imat od sada dosta prilike, da razmišlja, kako su Talijani jako nezahvalni ljudi.

Pier Gambin i Rinaldin I ga-čapa un cestelin.

Veprinačani odsudjeni. — Na 11 ovega meseca bila je va Trste kriminalna razprava proti onem Veprinačanu, ki su se na dan izbora za petu kuriju, najme na 5 decembra pasnega leta u Ičićih pobunili proti žandarom.

Ta dan najme bilo je pod podeštarijnu Veprinačanu sila ljudi, ke su bili talijanski plaćeniki dignuli od svseh vasi, da proti svojnmu rodu i zajiku glasuju za Talijana Bennati. Mej tem zasleplenem, zapučenem narodom bili su i Jože Kašić p. Andrea, Ivan Kašić Andreto, Josip Žigante i Ivan Mender, ki su vrišćali, larmali, da se je sve treslo, žandarmi su ih više puti pozvali, da neka miruju, ma sve to ni niš pomoglo. Sam e. k. komisar od kapitanata baron Reinlein je moral od podeštarije prit van, da te puntare smiri, ma ni on ni mogal niš opraviti, zač je va ljudeh bilo zavrelo vino ko su za mačke bili Talijani va Boskette platili, tako da namesto poslušat e. k. komisara oni su ga još i ofendili. Na to je serjent od žandarmije pital kako se zovu, a njeki od njih, namesto da pravo odgovore, dali su krivo ime, tako je na priliku Josip Kašić rekao da se zove Tatalović. (i ni faili! opazka štampadura).

Kad su žandarmi hteli tega Josipa Kašića areštat i zakovat ga, počeli su Ivan Kašić i Josip Žigante tuč žandarme i hteli su po silu, da Kašića oslobode a Mender Ivan je počel bunit ljude da neka žandarme namjate. Rade sviga tega bili su svi četiri zaprti, a 11. o. mj. imeli su za svoje delo odgovarat sudu. — Sud ih je spoznal kriveh i odmah Josipa Kašića na 4 meseci, Ivana Kašića na 2 meseca, Josipa Žigante na 3 meseci teške tavnice s postom, a Ivana Mender na 14 dni peržuna.

Sada neka gređu lepo svi četiri zahvalit se šior Anžulu, Krstiču i Kumpanije na dobroj ruke, ku su dobili. Da su doma bili al da su glasovali za našega deputata nebi ih seguro bilo to tokalo, zač mi nismo ljude napajali a masha kako su to Talijani delali al Boschetto, kade je Dr. Costantini samo za 5. decembra platil sedam sto krun računama.

Dakle ovi četiri te poč va hlad, za njimi če prit još ki Veprinačan Žejanac i Podgrajac, a svi samo poradi Krstičeve smtnaji. Nego dobro njim stoji, kad je njim pravo, je i nam.

Nesreća pul Rubešić. Četrtek na 3. o. m. zapadne pejal se je na Frankovičevem voze jedan mali dečko od devet let imenom Josip Ferlan Josipov iz Rubešić br. 29. iz Spiničići va Rubešić. Pul Spiničićevoga kala pul je dečko na jedanput s voza. pak su mu kola prošla siromaku po sred truba i ostal je tako teško ranjen, da je već drugi dan umrl. Kako doznajemo toj nesreće ni nijedan kriv. Meći se je držal za voz z ručicama, pak buduč je bila vela zima, zazeblo ga je i pal je. Subotu zapodne je bila va Grade poradi teva komisijon od suda. Nam se smili brižna mati.

Ča smo v Italiji al v Austrije? Za popisnu dele okolo karti samo nemeško-talijanske. Mi smo se pritržili onem ki te karte dele, pak su nam rekli, da je kapitanat poslal na podeštariju samo takove karti i rekao, da nima teh karat va našem hrvatskem zajiko. Lepo, baš lepo! Ovde, kade ni ni jednega Talijana, deli kapitanat talijanske karti, kako da smo v Italije. Mi preporučujemo našem ljudem, da takove karti neprimaju.

Pjevačko-tamburaško družtvo „Sloga“ u Zametu. U nedjeljtu dne 20. o. mj. na 3 ure po podne obdržavati će družtvo „Sloga“ svoju redovitu glavnu sknpsčinu s obćinim dnevrim redom.

Telegrafi „Narodnega lista“.

Beč 17. jenarar. Već je zibrano 413 deputati va parlament. Još se ih ima zibrat 12. Svseh slavenskeh deputati, mej temi je i naš Spiničić, ima okole 200, a Talijani samo 19. Odesa 17. jenarar. Sneg je zamel 1400 ljudi, ki su se vozili va železnicah, a od tel ih je već umrlo 120.

London. Buri su već jako blizu Kaptova.

Pariz 17. jenarar. Govori se, da če se Krüger, president od Transvala sastat s ruskim cesarom.

Naša mala pošta.

Gosp. dopisnik — Kastav. Vaš članak čemo štampat va dojdćem broje „Narodnega lista“. Preporučujemo se i za kakovo kraću viest. Srdačno vas pozdravljamo.

Gosp. dopisnik — Opatija. Vam poručujemo to isto. Živili! Sve naše prijatelje dopisnike molimo, da nam se javljaju sve če gušće moru, ma samo kratko — jako kratko

Ki nam je oča poslat.

Uprava „Narodnega lista“ primila je u ime predplate za celo leto od gg.: Antona Šterk, Rieka, 20 kruna; Dra. Mata Trinajstić, Buzet, 10 kruna; Antona Rogać, dekana u Hrušići, Benedikta Ferlan u Opatiji, Marije udove Sučić, Volosko, Sofije Šabec, Skrbčić, po 8 kruna; Ivana Lenac, Frana Bačić, Zamet; Antona Cech, Ika; Ivana Srdoč, Srdočić; Josipa Prebilić, Pasjak, po 4 kruna. Za pol leta od gg.: Mata Stipančić, Opatija, 5 kruna; Frana Matučić, Pazin, Antona Bačić, Volosko, po 4 kruna; Boža Dubrović 3 kruna; Josipa Rubčić, Mošćenice, za 4 iztiska 8 kruna; Matka Kocjančić, Kaštelir, Antona Tibiljaš, Marinić, Adolfa Radić, Ljvade, Andre Muškardin, Bale, Andre Deškovića, Mošćenice, Frana Kulić, Tuliševica, Kuzma Spintić, Spiničići, Josipa Kinkela, Jurđani, po 2 kruna. Za 1/2 leta: Trinajstić Ljudevita, Volosko, Ivana Kanta, kapelana u Hrušići, Franjo Rubeša, učitelja, Zamet, 2 kruna. — Gospodin Anton Medvedić iz Klane sakupio je i poslao nam u ime predplate 43 kruna, i to platili za celu godinu: Josip Stemberger, Zabjić, Josip Primc, oštar, Podgraje, Anton Medvedić, trgovac, Klana, po 4 kruna; za pol god.: Vinko Šepić, učitelj, Luka Medvedić, Ante Leginja, Socalov; Ivan Kočevar, Andre Brentar, Ivan Gauš, Josip Gauš, Blaž Šnajdar, Martin Suštar, Jakov Gauš, Mate Cucančić, Martin Margetić iz Klane, Ivan Simić Grgurina, Lisac, Ivan Simić Krpac, Skalnica, Juraj Saršon i Anton Saršon, Saršoni, po 2 kruna; Juraj Valentić, lugar, Klana, za četvrt godine 1 kruna. — Živio gosp. Anton Medvedić i svi Klanjci! Gosp. Janko Nežić, pravnik u Pićnu sakupio i poslao nam je u ime predplate 12 kruna, a platili su za pol godine gg.: Josip Kurelić, Guido Nežić, trgovci u Pićnu po 4 kruna; Anton Bačac, Perinac, Josip Florićić iz Pićna, po 2 kruna. (Živili!) Gosp. Franjo Ferranda darovao je za „Narodni list“ 3 kruna. Anton Saršon, Ivančić za celo leto 10 kruna, Oberst Perpić za 3 mj. 2 kruna; Jure Rajčić za pol god. 4 kruna.

I istarska

radionica opanaka

Podpisani preporuča sl. p. n. obćinstvu svoje bogato obskrbljeno skladište svake vrsti opanaka, koje rasprodaje na veliko. Naručbe po mjeri izvađaju se točno i solidno.

Umjerenje cijena. Bez konkurencije.

Mirko Vukelić
VOLOSKO (Istra).